

A fhir ghlacas a ghalldacht

[Bergin, Osborn: *Irish Bardic Poetry*, poem 9]

1 A fhir ghlacas a ghalldacht,
bhearras an barr bachalldocht,
seang-ghlac atú do thogha,
ní tú deagh-mhac Donnchadha.

2 Ní thréicfea, da madh tú soin,
do ghruag ar ghalldacht thacair -
maisi as fhearr fá fhiadh bhFódla -
's ní bhíadh do cheann corónada.

3 Ní modh leatsa an barr buidhe;
fuath leision na locuidhe,
is bheith maol ar ghrés na nGall -
bhar mbés ar-aon ní hionann.

4 Fear nár ghrádhaigh an ghalldacht
Eóghan Bán, searc saor-bhantracht,
don ghalldacht ní thug a thoil,
an alltacht rug do roghain.

5 Ní bhean th'aigneadh d'Eóghan Bhán,
do-bhéradh bríssi ar bhegán,
fear nár iarr do chlóca acht ceirt,
lé nár mian cóta is coisbeirt.

6 Fuath leis ar chaol a choisi
mionn sbuir ar bhróig bhuataisi,
nó sdocaidhe ar sdair na nGall;
locaidhe air ní fhágbhann.

7 Ráipér maol nach muirfeadh cuil,
ní maisi le mac Donnchaidh
meadh meanaидh thiar ar a thóin,
ag triall go tealaigh thionóil.

8 Beg a brígh a mbrat órdha,
ná a mbanna ard sholónada
nó a bhfail óir far ghabhtha ghoimh,
nó a sgarfa sróill go sálaibh.

9 Dúil a leaba chlúimh ní chuir,
annsa leis luighi ar luachair;
teach garbh-shlat ná táille tuir,
sáimhe le dagh-mhac Donnchaidh.

10 Bró mharc-shluagh ar bhrú mbeirne,

troid gharbh, comhlann ceitheirne,
cuid do mhianuibh meic Donnchaidh,
's gleic d'iarraidh ar allmhurchaibh.

11 Ní hionann is Eóghan Bán
gáirit 'mad chois ar chlochán
truagh nach bfacas libh bhar locht,
a fhir ghlacas an ghalldacht.